

Vlaams
Parlement

stuk **37-E** (2009-2010) – Nr. 2
ingediend op 12 januari 2011 (2010-2011)

Verslag

van het Rekenhof

over de rapportering over de uitvoering van de
beheersovereenkomst met het
Agentschap Wegen en Verkeer

Gedachtewisseling

met de heer Jan Debucquoy, raadsheer-verslaggever
van het Rekenhof, mevrouw Hilde Crevits,
Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken
en de heer Tom Roelants, administrateur-generaal
van het AWW

Verslag

namens de Commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken
uitgebracht door mevrouw Lies Jans en de heer Dirk Peeters

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Jan Peumans.

Vaste leden:

mevrouw Karin Brouwers, de heer Dirk de Kort, mevrouw Griet Smaers, de heer Marc Van de Vijver;
de heren Pieter Huybrechts, Jan Penris, mevrouw Marleen Van den Eynde;
de heren Marino Keulen, Sas van Rouveroij;
de heren Steve D'Hulster, Jan Roegiers;
mevrouw Lies Jans, de heer Jan Peumans;
de heer Peter Reekmans;
de heer Dirk Peeters.

Plaatsvervangers:

de heren Ludwig Caluwé, Carl Decaluwe, Ward Kennes, Johan Sauwens;
mevrouw Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, de heer Johan Deckmyn, mevrouw Katleen Martens;
de heer Jean-Jacques De Gucht, mevrouw Annick De Ridder;
mevrouw Michèle Hostekint, de heer Bart Martens;
de heer Bart De Wever, mevrouw Tine Eerlingen;
de heer Lode Vereeck;
de heer Filip Watteuw.

Stukken in het dossier:

37-E (2009-2010) – Nr. 1: Verslag van het Rekenhof

INHOUD

I.	Toelichting door de heer Jan Debucquoy, raadsheer-verslaggever van het Rekenhof	4
1.	BBB en beheersovereenkomsten	4
2.	Onderwerp van het onderzoek	5
3.	Kwaliteit beheersovereenkomst	5
4.	Kwaliteit uitvoeringsrapportering	6
5.	Integrale beleidsverantwoording	7
II.	Toelichting door de heer Tom Roelants, administrateur-generaal van het AWV	7
1.	Het Agentschap Wegen en Verkeer	7
1.1.	Kader	7
1.2.	Organisatie	8
1.2.1.	Centrale afdelingen	8
1.2.2.	Territoriale wegenafdelingen	8
1.3.	AWV 2010	8
2.	Reactie AWV op het rapport van het Rekenhof over de beheersovereenkomst	10
III.	Toelichting door mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken	11
IV.	Bespreking	12
	Gebruikte afkortingen	15
	Bijlage: Presentatie van de heer Tom Roelants, administrateur-generaal van het AWV	17

De Commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken wisselde op 28 oktober 2010 van gedachten over het verslag van het Rekenhof over de rapportering over de uitvoering van de beheersovereenkomst met het Agentschap Wegen en Verkeer. Aan de gedachtewisseling werd deelgenomen door de heer Jan Debucquoy, raadsheer-verslaggever van het Rekenhof, mevrouw Hilde Crevits, minister van Mobiliteit en Openbare Werken, en de heer Tom Roelants, administrateur-generaal van AWW.

Het verslag van het Rekenhof over de rapportering over de uitvoering van de beheersovereenkomst met het Agentschap Wegen en Verkeer is gepubliceerd in de reeks parlementaire stukken (*Parl. St.* VI. Parl. 2009-10, nr. 37-E/1). De presentatie waarmee de heer Tom Roelants zijn uiteenzetting illustreerde, is als bijlage opgenomen.

I. TOELICHTING DOOR DE HEER JAN DEBUCQUOY, RAADSHEER-VERSLAGGEVER VAN HET REKENHOF

De heer *Jan Debucquoy* stelt dat de beheersovereenkomst één van de new public management instruments is, die zijn nut heeft bewezen door zuinig beheer te stimuleren via doelmatigheid en doeltreffendheid. Hij geeft een historische schets van de aandacht van het Rekenhof voor het instrument. Het begon met het eerste rapport voor de Vlaamse Gemeenschap over de beheersovereenkomst van de Vlaamse Vervoermaatschappij – De Lijn in 1999, die een Vlaamse resolutie ter zake tot gevolg had. Die is opgevolgd in een audit in 2001, toen er in totaal zeven beheersovereenkomsten onder de loep zijn genomen. Er zijn aanbevelingen geformuleerd, die de Vlaamse Regering uiteindelijk meenam in het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid. Dat heeft geleid tot een veralgemening van de techniek van de beheersovereenkomsten. Het is een uitstekend voorbeeld van de samenwerking tussen Vlaamse Regering, Vlaams Parlement en Rekenhof, besluit de spreker.

Uit de 55 beheersovereenkomsten van de eerste generatie zijn er zes geselecteerd voor een audit. Het derde rapport is aan de orde in de Commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken. Het Rekenhof is zich er terdege van bewust dat alle agentschappen een leerproces doorlopen en houdt daarmee rekening, onderstreept de heer Debucquoy. Er is vooruitgang zichtbaar, stelt hij, en het Rekenhof wil vooral niet ontmoedigen maar veeleer aanmoedigen voor de toekomst.

1. BBB en beheersovereenkomsten

De toelichting van het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid stipuleert dat het doel erin bestaat een nieuw organisatiemodel voor de Vlaamse Gemeenschap uit te tekenen dat het mogelijk maakt soepel en efficiënt snel in te spelen op de uitdagingen. Zo zijn er 55 agentschappen ontstaan in het kader van een doorgezette verzelfstandiging. De meeste VOI's werden omgezet en er gebeurde een afsplitsing van de departementen. Naast de 55 agentschappen blijft er een grijze zone met een driehonderdtal instellingen, opgericht door de Vlaamse Regering en werkend met Vlaamse middelen. Die ressorteren niet onder het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid. De agentschappen kregen meer bestuursautonomie. Sturing moest gebeuren met beheersovereenkomsten. Dat impliceert niet alleen aansturen op prestaties, maar vergt ook overleg met departement, parlement en regering. Bovendien dient in rapportering verantwoording te worden afgelegd voor het gebruik van de middelen, die grotendeels via de agentschappen worden besteed.

De beheersovereenkomst expliciteert, in de geest van het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid, de band tussen de politieke overheid en de agentschappen. De politiek doet aan beleidsbepaling op basis van onder meer het regeerakkoord, beleidsnota's en beleidsbrieven. De agentschappen doen aan beleidsuitvoering en beschikken over operationele autonomie, vanuit de veronderstelling dat zij het best weten hoe ze zuinig met de middelen moeten omspringen. Daarvoor moeten ze het vertrouwen van de politiek genieten. Voorts is er nog het departement, dat belast is met taken van beleidsondersteuning, -opvolging, -voorbereiding en -evaluatie.

Er was nood aan een gestructureerd kader voor de vele beheersovereenkomsten en dat is ingevuld door het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid. De Vlaamse Regering heeft instructies uitgevaardigd over het opstellen van een beheersovereenkomst.

2. Onderwerp van het onderzoek

Er zijn drie grote onderzoeksvragen gesteld. In eerste instantie wordt de kwaliteit van de beheersovereenkomst nagegaan. Het decreet legt uit wat erin moet staan: de middelen, heldere strategische en operationele doelstellingen, generieke bepalingen die de Vlaamse Regering oplegt voor de 55 agentschappen en kwaliteitsvolle indicatoren. Tweede onderzoeksvraag gaat over de betrouwbaarheid van de rapportering en de bruikbaarheid. De rapportering van 2008 is daarvoor doorgelicht teneinde het als een sturings- en evaluatiedocument te kunnen inschatten. De derde onderzoeksvraag peilt naar de verantwoording achteraf van de Vlaamse Regering ten aanzien van het Vlaams Parlement.

3. Kwaliteit beheersovereenkomst

Met betrekking tot de kwaliteit van de beheersovereenkomst verwijst de heer Debucquoy naar het verslag van het Rekenhof voor detail per beleidsdoelstelling inzake formulering volgens het SMART-principe, geschiktheid van de indicator, al dan niet aanwezige nulmeting en aanwezigheid van een streefwaarde.

Algemeen kan het Rekenhof besluiten dat de beheersovereenkomst 2008-2010 van AWV rekening houdt met de strategische doelstellingen uit beleidsnota's en beleidsbrieven. De beheersovereenkomst blijkt heel bevattelijk en volgt de door de Vlaamse Regering opgelegde structuur. Een mankement in de desbetreffende Vlaamse regelgeving is dat er wel horizontale aandachtspunten aan de agentschappen worden opgelegd maar dat er verder geen detaillering wordt gegeven voor concrete invulling. Dat moeten de 55 agentschappen zelf doen. Ook bij AWV ontbreekt daardoor een verdere concrete uitwerking in organisatiedoelstellingen, al zijn er een aantal projecten opgenomen.

Uit bijlage 1 van het verslag van het Rekenhof blijkt dat sommige organisatiedoelstellingen onvoldoende specifiek en meetbaar zijn opgesteld. De spreker geeft een concreet voorbeeld van een slecht opgestelde en een goed en SMART-opgestelde doelstelling om het probleem daarmee te duiden. De doelstelling 'wegwerken 800 gevaarlijke punten' is SMART en goed geformuleerd. Er wordt heel specifiek aangegeven om hoeveel punten het gaat en er wordt duidelijk gesteld wanneer een meting zal gebeuren om na te gaan of en in hoeverre het doel is bereikt. Het gaat bovendien om een afspraak die is gemaakt in het kader van de beheersovereenkomst met de Vlaamse Regering en die realistisch is, want de doelstelling was al eerder afgesproken en bijgestuurd omwille van vertragingen. De doelstelling is tevens realistisch omdat het behoort tot de kerntaken van het agentschap en het budget beschikbaar is. De doelstelling is tot slot tijdsgebonden omdat alles moet vastgelegd zijn tegen eind 2009.

Van een slecht geformuleerde doelstelling is een voorbeeld de 'minderhindermaatregelen bij elk infrastructuurproject'. Nergens wordt uitgelegd om welke maatregelen het precies gaat, al is er sprake van 'elk' infrastructuurproject. Wat betekent minder hinder? Evenmin te vinden is een tijds kader en er wordt niet gezegd hoe men denkt metingen uit te voeren. De doelstelling lijkt het Rekenhof ook weinig realistisch omdat niet zeker is dat er voor elk infrastructuurproject ook minderhindermaatregelen nodig zijn. Ook haalbaarheid en realisatietijdstip zijn onduidelijk. Dergelijke doelstellingen zijn moeilijk op te volgen, besluit de heer Debucquoy.

Het AWV heeft het voordeel dat het bekend is met de balanced scorecard. De indicatoren die daaruit werden overgenomen, zijn robuust opgesteld. In de beheersovereenkomst zijn nieuwe indicatoren toegevoegd die minder robuust en minder geschikt zijn. Het agentschap is zich daarvan bewust en zal de nodige maatregelen nemen.

Er zijn geen streefwaarden opgenomen in de beheersovereenkomst van het agentschap maar wel in de jaarlijkse ondernemingsplannen. Een ondernemingsplan van een agentschap houdt echter geen gezamenlijke betrachting van minister en agentschap in. Dat de streefwaarden niet in de beheersovereenkomst staan, is volgens het Rekenhof niet ideaal.

Andere spijtige zaak vindt het Rekenhof dat er geen duidelijke koppeling gebeurt tussen budget en organisatiedoelstelling. Er is wel een financieel meerjarenplan. De spreker verwijst in dat verband naar een koppeling van concreet budget aan de doelstelling om de 800 gevaarlijke punten. Dat zou moeten gebeuren voor alle operationele doelstellingen van alle 55 agentschappen. Dat zou volgens de heer Debucquoy het summum zijn van een prestatiebegroting, een betrachting uit het regeerakkoord.

Hoofdconclusie voor de eerste onderzoeksvraag luidt dat de beheersovereenkomst onvoldoende garanties biedt voor een rapportering op basis van relevante en vereiste informatie.

4. Kwaliteit uitvoeringsrapportering

Hoe zit het met de kwaliteit van de uitvoeringsrapportering? Onvolkomenheden bij beheersovereenkomsten bemoeilijken goede rapporteringen achteraf. Enkel geschikte indicatoren leveren relevante uitvoeringsinformatie.

De vorige voorbeelden bewijzen dit. Inzake de kwaliteitsvolle doelstelling ‘het wegwerken van de 800 gevaarlijke punten’ is er een robuuste indicator inzake het wegwerken van de 800 gevaarlijke punten: 90 percent moest ontworpen zijn, 65 percent moest gegund zijn en 50 percent uitgevoerd. In de uitvoeringsrapportering 2008 leest men dat 78 percent ontworpen is, 62 percent gegund en 50 percent uitgevoerd. De rapportering voorziet ook in een beknopte nuancering bij de cijfers. Dat is goed, stelt het Rekenhof, en het biedt een duidelijke en beknopte omschrijving van het uitwerken van de bewuste doelstelling.

Voor de niet-kwaliteitsvolle doelstelling ‘minderhindermaatregelen bij elk infrastructuurproject’ blijkt de enige indicator ‘het opstellen van een vademecum’. Dat is geen relevante indicator omdat het niet de concrete stand van zaken toont qua invoering van minderhindermaatregelen. In de uitvoeringsrapportering staat bijna niets over de uitvoering, maar alleen melding van een project waarvoor een persprijs in de wacht is gesleept. Verdere informatie over hoeveel maatregelen zijn genomen en tegen welke kostprijs, ontbreken.

Algemeen kreeg het Rekenhof een overzichtelijk en beknopt uitvoeringsrapport te lezen, dat echter te weinig aandacht heeft voor projecten van horizontaal beleid. Hoe kan de Vlaamse Regering centraal aansturen als alle agentschappen niet op dezelfde manier rapporteren?

Het Rekenhof merkt dat het rapport als managementinstrument door het agentschap wordt gehanteerd, gekoppeld aan de interne opvolging van voortgang en investeringsprogramma's en aan het beleidseffectenrapport dat voortvloeit uit de balanced scorecard. Er is voorts een externe diagnose gesteld over het geleverde werk. Het Rekenhof betreurt dat een koppeling tussen realisaties en inzet van middelen ontbreekt. Er is nog geen voldoende kwaliteitsbewaking inzake cijfers. Het belang daarvan en van correcte en betrouwbare metingen is al meermaals gebleken, stelt de spreker.

Wordt de rapportering ook echt gebruikt als opvolgings- en sturingsinstrument? Volgens het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid ligt daar een taak voor het departement. Voor 2008 moet het Rekenhof vaststellen dat de rapportering niet is opgestuurd aan, noch is opgevraagd door het departement. Er is navraag gedaan naar een mogelijke analyse of beoordeling van de stand van zaken van uitvoering van de beheersovereenkomst, maar ook die ontbreekt. Noch de minister en het departement, noch het agentschap maalden daarom.

Het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid stipuleert duidelijk dat er het best eenmaal of tweemaal per jaar over wordt gesproken in een beleidsraad of managementcomité. De beleidsraad moet een soort van integrator van de beleidsondersteuning en -uitvoering zijn. Daarvan is niets verder besproken. Toch blijkt de beleidsraad over een intern reglement te beschikken, waarin de vereiste is opgenomen om het punt minstens te agenderen. Er is achteraf ook geen formeel overleg met de minister gevoerd over de uitvoering. Er is zodoende geen systematische opvolging van de uitvoering van de beheersovereenkomst. Er is wel tweewekelijks overleg met de minister en de agentschappen waarbij vaak individuele dossiers of doelstellingen aan bod komen. Er is nog niet echt sprake van aansturing op afstand. Dat is de hoofdconclusie voor de tweede onderzoeksvraag.

5. Integrale beleidsverantwoording

Wordt het parlement afdoende ingelicht? Conform het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid moet de Vlaamse Regering minstens eenmaal per jaar aan het Vlaams Parlement rapporteren. De rapportering aan het Vlaams Parlement is niet gebeurd. Een jaarverslag is wel aan het Vlaams Parlement overgemaakt, maar de spreker vindt er heel weinig koppeling met de beheersovereenkomst in terug. Dat geldt ook voor de andere documenten. De integratie van de uitvoeringsrapportering rond de beheersovereenkomst met de beleidsverantwoording, beleidsbrieven en de begrotingscyclus blijkt moeilijk. Het zijn allemaal afzonderlijke informatieprocessen die door telkens andere personen worden opgesteld. In die zin kan nog aanzienlijke efficiëntiewinst geboekt worden. Adviezen ter zake zijn al aan het Vlaams Parlement doorgespeeld.

De heer Debucquoy selecteert twee aanbevelingen uit het verslag. Ten eerste pleit het Rekenhof ervoor alleen die doelstellingen op te nemen die meetbaar en te sturen zijn, aangezien een beheersovereenkomst een opvolgings- en sturingsinstrument bij uitstek is. Het mag ook alleen gaan om doelstellingen waarop alleen het agentschap vat heeft. Bij AWV vindt men zo ook de missing links terug met de Oosterweelverbinding. Dat is echter niet de verantwoordelijkheid van het AWV, maar van een andere openbare instelling.

Ten tweede wil het Rekenhof absoluut geen extra rapportering en papier en pleit daarom voor bondige rapportering op maximaal vijftien tot twintig pagina's, met enige uitleg over de strategie, de toekomstverwachtingen en concrete actieplannen.

De reactie van de minister is ook in het rapport opgenomen. Er werden gemeenschappelijke bevindingen vastgesteld in de zes rapporten die het Rekenhof heeft opgesteld.

II. TOELICHTING DOOR DE HEER TOM ROELANTS, ADMINISTRATEUR-GENERAAL VAN HET AWV

1. Het Agentschap Wegen en Verkeer

1.1. Kader

De heer *Tom Roelants* licht in een kort overzicht de opdrachten en het kader toe¹ van zijn agentschap. Hij geeft een aantal cijfers mee inzake aantal kilometer wegen, personeelsleden en budgetten. Voor de investeringen 2010 blijkt zo dat voor de uitgaven aan structureel onderhoud een budget is vrijgemaakt van 326 miljoen euro. Omgerekend naar de vermelde 45 percent, komt men op het vooropgestelde budget. Het FFEU blijft buiten de klassieke begroting, maar wordt wel ter beschikking gesteld.

¹ Zie bijlage, p. 19-27.

1.2. Organisatie

1.2.1. Centrale afdelingen

Het agentschap bestaat uit drie centrale afdelingen en zes territoriale, uitvoerende afdelingen. De centrale afdeling Wegenvbouwkunde voert de metingen op de wegen uit en stelt het rapport samen. De uitvoerende afdelingen voeren werken uit op het terrein en volgen die op. De centrale afdeling Planning en Coördinatie verzorgt de coördinatie van investerings- en onderhoudsprogramma's. Ze zorgt ook voor de strategische en organisatorische planning, bereidt zo gedeeltelijk ook de beheersovereenkomst voor en bespreekt ze mee met het departement en de minister. Ook de begrotingscel is er ondergebracht. Onder meer de winterdienst wordt er gecoördineerd en de wegeninspectie die overladen vrachtwagens van de weg moet halen. Databeheer is een ander onderdeel van het takenpakket.

Er is voorts ook een afdeling Expertise Elektromechanica, Verkeerskunde en Telematica. Die is bezig met de interne verspreiding van kennis en ondersteuning van de uitvoerende afdelingen op een aantal domeinen zoals verkeerslichten, wegverlichting en andere.

Een andere kennisafdeling, de afdeling Wegenvbouwkunde, houdt zich voornamelijk bezig met de opbouw van de wegen, de dimensionering, de staat ervan. Ze voert metingen uit met de geijkte apparatuur en geeft intern advies als er werken van structureel onderhoud gepland worden.

1.2.2. Territoriale wegenafdelingen

De uitvoerende afdelingen zijn georganiseerd per provincie. Ze doen de voorbereiding van een nieuw investeringsprogramma, voor aanleg en onderhoud van de wegen en een beperkt aantal elektromechanische uitrustingen, zoals verkeerslichten. Ze voeren de relevante studies uit en hebben het beheer in handen.

De heer Roelants vermeldt nog dat de vijf territoriale wegenafdelingen intern en voor hun dagelijks beheer en onderhoud nog verder zijn opgesplitst in districten. Er zijn op Vlaams grondgebied zowat 28 districten. De winterdienst wordt zo in eerste instantie door elk district gecoördineerd.

Een zesde territoriale afdeling gaat over elektromechanica en telematica. Er waren er vroeger twee, in Gent en Antwerpen, maar die zijn samengebracht om de uniformiteit en efficiëntie te vergroten. Het is de enige afdeling die niet alleen voor de interne klant werkt, maar ook voor externe klanten zoals de EVA's binnen het beleidsdomein, en Waterwegen en Zeekanaal, De Scheepvaart of de IVA MDK. Ze voeren voor die instellingen en klanten ook elektromechanische studies uit voor wat betreft installaties, beweegbare bruggen, sluizen. Ze maken het ontwerp en volgen de uitvoering op.

Nog in dezelfde afdeling is de permanente wachtdienst geïnstalleerd, waar alle defecten aan elektromechanische installaties binnenlopen. De dienst is 24 uur op 24 bemand en kan snel herstellingsopdrachten doorgeven.

Er zijn al geregeld contacten geweest tussen de commissie en AWV, stelt de heer Roelants, om een werkbezoek aan het agentschap te regelen. Hij juicht dat toe en vindt het vroege voorjaar een ideaal ogenblik. AWV stelt voor dat de commissie een drietal items opgeeft waarover ze meer toelichting wenst. Er kan ook eventueel een bezoek geregeld worden aan werken ter plaatse.

1.3. AWV 2010

Wat zijn de sterke punten van AWV anno 2010? De heer Roelants stelt dat vooral de grote terreinkennis een pluspunt is, samen met het feit dat het mogelijk is vrij snel op het terrein

te gaan kijken en in te grijpen. Ander sterk punt vindt de spreker de integrale benadering. Weinig agentschappen volgen een project van in de wieg tot na de realisatie zo nauw op in al zijn aspecten: milieu, ruimtelijke ordening enzovoort. Het agentschap is er continu bij betrokken, probeert het samen te brengen in één dossier en dat ook tot uitvoering te brengen. Dat garandeert dat er zoveel mogelijk aspecten worden meegenomen in een project.

Een zwak punt anderzijds, is het imago, dat niet altijd heel positief wordt aangevoeld. De heer Roelants meent dat het verleden het agentschap blijft achtervolgen, hoewel er een sterke verjonging doorgevoerd wordt, op alle niveaus van directie tot afdelingshoofden. Ook het teveel reactief ingrijpen en te weinig proactief reageren, vormt een werkpunt, vindt de spreker. Hij stelt er geen moeite mee te hebben dat te erkennen en ijvert om die neiging eruit te krijgen. Er moet meer proactief gewerkt worden.

Een grote kans biedt naast de verjonging ook de innovatie. De bouwsector wordt geacht conservatief te zijn, maar op telematica en dynamisch verkeersmanagement wordt de komende jaren volop ingezet. De technologie laat onder meer toe de verkeerslichten veel ‘slimmer’ te maken. De heer Roelants ziet een uitdaging om aan te tonen dat het agentschap die vernieuwende technologieën ook kan inbrengen.

Welke bedreigingen zijn er? Het vertrekken en verdwijnen van kennis is daar een primair punt. Met de verjonging vertrekt ook heel wat ervaring. Daarom is het agentschap al geruime tijd bezig de kennisoverdracht te structureren. Intern werd al heel wat energie gestoken in het archiveren en ontsluiten van kennis via handboeken, databanken en het wat en hoe.

Ook de besparingen in de hele Vlaamse overheid vormen een bedreiging en tegelijk een uitdaging voor het agentschap om toch efficiëntiewinst te blijven boeken. De heer Roelants verwijst daarbij naar de idee om binnen de eigen middelen ruimte te scheppen om meer te kunnen doen. Hij wijst er meteen ook op dat daaraan ook grenzen gekoppeld zijn.

Besparingen binnen het agentschap lijken hem nog mogelijk door meer eenvormigheid na te streven. Voor de spreker kan het niet dat uit het wegbeeld duidelijk wordt in welke provincie men zich bevindt.

AWV anno 2020 wil de heer Roelants vooral plaatsen in het kader van de vier waardegebonden competenties die de Vlaamse Regering naar voren schuift: betrouwbaarheid, samenwerken, voortdurend verbeteren en klantgerichtheid. Betrouwbaarheid kadert dan vooral in het realiseren van opdrachten. Wat wordt gevraagd van AWV, wordt dan ook uitgevoerd conform de gemaakte afspraken, met voorbehoud voor onverwachte problemen, waarover dan gerapporteerd moet worden.

Inzake samenwerking zal nog meer dan al het geval is intern binnen het beleidsdomein, maar ook extern, bijvoorbeeld inzake LNE, milieu, RWO, de gemeenten, het concept naar voren geschoven moeten worden.

Voortdurend verbeteren kan via innovatie en kwaliteitsstreven bereikt worden. De spreker meent dat er allicht in het verleden te gemakkelijk over is gegaan, waardoor men de wegen er dertig jaar bij liet liggen zoals ze waren en intussen de gevolgen daarvan ondergaat. De uitdaging bestaat erin te blijven zoeken naar steeds beter doen.

Klantgerichtheid gaat vooral over de weggebruiker, wat het klantenbestand van AWV tot het grootste van alle agentschappen maakt. Het agentschap wordt daarom enorm bevraagd, maar dat vormt voor de heer Roelants een permanente uitdaging. Zeer veel mensen hebben bij de opdrachten van het agentschap op een of andere manier belang.

De heer Roelants vindt het interne imago ten overstaan van de personeelsleden minstens even belangrijk als het externe. In die zin wil hij werken aan meer betrokkenheid bij het-geen het agentschap moet uitdragen. Dat moet het eenheidsgevoel bevorderen, net als een meer uniforme werking.

De heer Roelants zou graag zien dat AWW in de toekomst als een dynamische en slimme bewaker van een kostbaar patrimonium wordt beschouwd en erkend. Dat patrimonium is niet alleen een middel tot mobiliteit maar tevens een logistiek gegeven, stelt de spreker.

2. Reactie AWW op het rapport van het Rekenhof over de beheersovereenkomst

Inzake de beheersovereenkomst vindt de heer Roelants vooral de directe link en doorvertaling tussen een aantal instrumenten die al jaren bestaan, zoals beleidsnota's en beleidsbrieven, een positief gegeven. Hij ziet een parallel tussen beleidsnota en beheersovereenkomst en de beleidsbrief en het jaarlijks ondernemingsplan. De eerste beheersovereenkomst zowel als de komende, zijn sterk op de beleidsnota geënt. Alle doelstellingen zijn eruit afgeleid.

Er is een wederzijdse verantwoordelijkheid. Het is volgens de heer Roelants belangrijk dat het agentschap duidelijk weet wat ervan wordt verwacht. Hij onderschrijft dan ook ten volle de aanbeveling voor SMART-formulering. In het werken met beheersovereenkomsten is naar zijn mening iets van het ISO-principe geslopen, met het vooraf formuleren wat men doet, het dan te meten en daarna te bewijzen. Dat brengt een sterk kwaliteitsstreven in de werking in.

Aandachtspunt is het moeilijke evenwicht tussen het horizontale en verticale aspect. AWW is sterk verticaal gericht met de vele operationele doelstellingen en voelt dat dan ook scherper aan.

De beheersovereenkomst krijgt een looptijd van vijf jaar in plaats van drie jaar. Ook in dat verband is het vaak moeilijk een evenwicht te vinden tussen wat in de beheersovereenkomst en de desbetreffende ondernemingsplannen voor concrete uitvoering wordt opgenomen. De heer Roelants vindt dat in de beheersovereenkomst dikwijls al te concrete zaken staan. Die horen thuis in de ondernemingsplannen. De eerste poging daartoe was niet bijzonder geslaagd, vindt hij zelf.

Voorts wijst de heer Roelants nog op het tijdsverschil in planning tussen de beleidscyclus en de begrotingscyclus die respectievelijk over een parlementair jaar en een kalenderjaar lopen. Dat vormt op zichzelf geen probleem, maar maakt rapportering niet altijd gemakkelijk.

Ook de discrepantie tussen effect- en prestatie-indicatoren wil de spreker onder de aandacht brengen. Ideaal zou zijn dat inzake structureel onderhoud een indicator annex engagement wordt gezocht in een verbeteringscoëfficiënt. Het is moeilijk zoiets tijdig vast te stellen. Dat gebeurt dan meestal twee jaar na de feiten, terwijl men op het einde van het jaar al wil weten wat er is gebeurd. De neiging bestaat om dan te vervallen in prestatie-indicatoren zoals de bedragen die geïnvesteerd zijn. Een zeker bedrag zou dan voldoende moeten zijn, terwijl dat niet voor alle doelstellingen opgaat. De nodige middelen investeren garandeert niet dat wat gebeurd is, ook afdoend is, stelt de heer Roelants. Hij pleit ervoor altijd uiting te geven aan wat men wil bereiken met een investering. Of een doel is bereikt, kan vaak niet meteen worden gemeten. Effectmetingen vragen meer tijd.

De heer Roelants vindt dat met een aantal van de generieke aanbevelingen over de zes gescreende beheersovereenkomsten in de tweede generatie al rekening is gehouden. AWW heeft zoveel mogelijk geprobeerd zich te houden aan het identiek overgenomen sjabloon dat door de Vlaamse Regering ter beschikking is gesteld. Zo wilde men positief met die aanbeveling omgaan.

De spreker gaat in op aanbeveling 2 en 6. In 2006 zijn alle agentschappen op zichzelf begonnen met die beheersovereenkomst op te maken. Die opdracht is intussen meer gestructureerd aangepakt. Er is onderling binnen het eigen beleidsdomein, maar ook met het departement naar een betere en grotere afstemming gezocht. Dat gebeurde onder meer in geregeld overleg. Het was de bedoeling dat iedereen beter op de hoogte zou zijn en meer betrokken zou worden: departement en agentschappen.

Er is ook geprobeerd om de één-op-éénverhouding tussen regeerakkoord, beleidsnota en de nieuwe beheersovereenkomst duidelijk tot uiting te brengen. Dat komt volgens de heer Roelants tegemoet aan aanbeveling 2 en 3 van het Rekenhof.

Het blijkt niet altijd eenvoudig om alle doelstellingen SMART te formuleren, stelt de spreker. Men heeft het wel geprobeerd. Voor elke opgenomen doelstelling is het nagestreefde resultaat duidelijk omschreven, net als het engagement van AWV daarin. Er is ook telkens een indicator bijgevoegd. Dezelfde werkwijze werd gehanteerd voor elk agentschap binnen het beleidsdomein. De heer Roelants herhaalt dat dit eenvoudiger is voor bijvoorbeeld de onderhoudstoestand dan voor de strijd tegen onder meer geluidsoverlast. Toch zijn ook in dat verband een aantal concreet af te toetsen engagementen genomen.

Met betrekking tot de verhouding tussen investeringsprogramma's, engagementen en budgetten legt de heer Roelants uit dat voor elk project uit het investeringsprogramma een code is meegegeven. Daaruit blijkt waartoe het project behoort en dient: structureel onderhoud, geluid, fietspaden enzovoort. Het systeem met codes wil AWV nog beter implementeren om ook aan te tonen welk project bijdraagt aan de realisatie van welke organisatiedoelstelling.

Over de verdere uitbouw van een intern controlesysteem, en dus het opzetten van organisatiebeheersing conform de leidraad van de interne audit, meldt de heer Roelants dat het voor 2010 als agentschapsdoelstelling gold een integrale 'e-room' uit te bouwen. Daar zouden dan alle acties in het kader daarvan gedocumenteerd worden. De interne audit is bezig een beoordeling daarvan op te stellen.

In de periode van drie jaar van de voorbije beheersovereenkomst is slechts een keer de rapportering niet voor 31 maart gebeurd, geeft de heer Roelants toe. Het agentschap engageert zich ertoe zich in het vervolg aan de afgesproken timing te houden en de zaken actief te bespreken in plaats van iets over te maken en te wachten op een signaal.

In aanbeveling 8 gaat het over rapportering aan het Vlaams Parlement. De heer Roelants erkent dat die beter kan, maar werpt tegelijk tegen dat er inzake de lopende actie toch een aantal rapporten en informatiemomenten zijn gehouden, zij het niet voldoende gestructureerd. Dat wordt meegenomen in de toekomstige aanpak.

III. TOELICHTING DOOR MEVROUW HILDE CREVITS, VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

Minister *Hilde Crevits* herinnert eraan dat ze met genoeg de algemene aanbevelingen van het Rekenhof heeft meegenomen in de beheersovereenkomst. De minister heeft voor elk van de agentschappen onder haar bevoegdheid, vijf in totaal, een beheersovereenkomst in het verschiet tegen 1 januari 2011. Ze heeft met alle agentschappen samen bekeken hoe er meer structuur kan worden aangebracht en hoe ze meer op een lijn kunnen opereren. Het gaat dan wel om vijf agentschappen, maar ook om het Departement Mobiliteit en Openbare Werken. Men kwam tot de vaststelling dat er voor MOW nog geen gezamenlijke missie bestaat. Het is een bijzonder heterogeen beleidslandschap, maar de minister oppert dat er toch moet worden gezocht naar indicatoren die horizontaal doorwerken over de agentschappen heen. Bij rapportering wil de minister zelf kunnen vastleggen hoe en over wat er gerapporteerd wordt en hoe dat jaar na jaar opgevolgd kan worden. Dat moet ook duidelijkheid bieden ten overstaan van het Vlaams Parlement.

Een zwak punt in de vorige beheersovereenkomst vindt ook zij de slechte rapportering en de ontoereikende opvolging. Dat de agentschappen al overleg hebben gepleegd met de minister om na te gaan wat er kan gebeuren, is positief, stelt de minister. Ze wil er jaarlijks op de beleidsraad aandacht aan besteden.

Voor de rapportering aan het parlement gaat het enerzijds om de beheersovereenkomst jaar na jaar, maar daarnaast wil minister Crevits ook bekijken of het niet zinvol zou zijn om ook rond bepaalde thema's systematisch te rapporteren. Ze vermeldt het rapport 'Toestand van het wegnnet' en stelt dat het zwartepuntenprogramma in die zin een gemiste kans was. Ze vermoedt dat het slecht ontsluiten van informatie precies het negatieve imago in de hand werkt. Transparantie moet dat oplossen en veel moeilijke en herhaalde vragen voorkomen.

IV. BESPREKING

De heer *Jan Penris* staat achter de commissieaanpak van dit verslag van het Rekenhof. In de Commissie voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie, waarvan hij voorzitter is, is ook een verslag van het Rekenhof over een beheersovereenkomst behandeld, met name over die van de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen². Bij die behandeling heeft de commissie nagelaten de VMSW en de betrokken minister rechtstreeks te confronteren met het Rekenhof. Hier met het AWW heeft de commissie dat wel gedaan. De mensen van het VMSW zijn nochtans bereid die confrontatie aan te gaan.

Het lid stelt dat die confrontatie voor de heer Roelants een uniek forum bood om zijn visie en reactie op het Rekenhof te geven. Dat lijkt hem een hanteerbaar werkmodel. Elk rapport van het Rekenhof zou een knipperlichtmoment moeten zijn, meent de heer Penris. Iedere betrokken partij moet daarmee op een goede manier kunnen omgaan, stelt hij. De administraties zijn vragende partij om de confrontatie aan te gaan met de goedbedoelde kritiek van het Rekenhof, net als de betrokken ministers. De heer Penris hoopt dat de uitgetekende matrix voortaan model kan staan voor de te voeren 'trialoog' tussen Rekenhof, administratie en minister.

De *voorzitter* verklaart dat die aanpak in de commissie bevoegd voor Openbare Werken al werd toegepast in de voorgaande legislatuur en dat er plannen zijn om onder commissievoorzitters een doorgedreven toepassing van het systeem te bespreken.

De heer *Dirk Peeters* vindt dat de presentatie van het Rekenhof zo kort was dat ze het rapport enigszins onrecht deed. Hij zegt het een waardevol document te vinden dat evenwel niet zo positief klonk. Het lid wil de administratie of de minister niet neerhalen en erkent dat het een nieuw gegeven is dat enige tijd vergt om ermee om te gaan. Toch meent hij dat de kritiek van het Rekenhof ernstig genomen moet worden, omdat het over het systeem op zich gaat. Er is geen evaluatie gebeurd of enige opvolging vanuit het departement. Het is niet besproken in beleidsraad en managementcomité en er is geen bespreking of evaluatie gehouden met de minister. Er is zodoende volgens hem nog absoluut geen sprake van aansturing op afstand. Het lid verneemt van de heer Roelants dat men daar werk van wil maken, maar stelt dat er ooit een bewuste keuze is gemaakt om de beleidsdomeinen Mobiliteit en Openbare Werken samen in één kader onder te brengen. Daarvan is hij voorstander en daarom acht de heer Peeters het zo belangrijk dat de aanbevelingen ter harte worden genomen om in de toekomst beter te doen.

De goede wil van de heer Roelants vindt het lid positief, en hij steekt hem een hart onder de riem voor het vele werk dat hem wacht.

² Verslag van het Rekenhof over de rapportering over de uitvoering van de beheersovereenkomst met de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen. Verslag namens de Commissie voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie uitgebracht door mevrouw Else De Wachter (*Parl. St.* VI. Parl. 2009-10, nr. 37-F/1-2.).

De *voorzitter* kondigt een grondige opvolging en verdere bevraging aan ter controle van wat er over een jaar ook werkelijk is gerealiseerd.

Mevrouw *Lies Jans* kijkt even hoopvol uit naar de toekomst. Zij is verheugd over het feit dat het rapport van het Rekenhof zeer kritisch is omdat dat precies een echt leerproces kan inzetten. Bij de eerste poging om met een beheersovereenkomst te werken, zijn heel wat knelpunten aan het licht gekomen. Het lid stelt dat daaraan gewerkt kan worden. Er zijn een achttal aanbevelingen van het Rekenhof en mevrouw Jans volgt de voorzitter in de idee van een evaluatie van de aanpassingen die naar aanleiding daarvan gebeuren, zij het dat ze die het liefst sneller ziet gebeuren. Een screening kan volgens haar al meteen zodra de ontwerpbeheersovereenkomst er is. Kan de minister beamen dat ook die factor ingecalculeerd is in het verdere procesverloop rond de beheersovereenkomst?

Mevrouw *Karin Brouwers* vindt het ook normaal dat er lering getrokken moet worden uit de beheersovereenkomst van de eerste generatie. Ze refereert aan de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, waar ook recent een rapport van het Rekenhof besproken is. Daar is opgemerkt dat de rapportage geen 300 bladzijden hoeft te beslaan, maar zo beknopt mogelijk en overzichtelijk moet zijn, zoals een schoolrapport voor kinderen. Het lid vindt beknoptheid en overzichtelijkheid ook voor rapportage cruciaal. Mevrouw Brouwers stelt bovendien dat, als de planlast voor gemeenten wordt afgebouwd bij nader inzien, men het parlement ook niet moet overladen met rapportering door een teveel aan rapportageverplichtingen. Beperking in de beheersovereenkomsten en de rapportage die daaraan is gekoppeld, is voor haar essentieel. De meest fundamentele beleidsdoelstellingen moeten de focus krijgen en nauwlettend opgevolgd worden, vindt het lid. Niet elke put in Vlaanderen interesseert mevrouw Brouwers dan, maar wel het uitzetten van een degelijke regelgeving.

Mevrouw *Griet Smaers* heeft veel geleerd uit de opmerkingen van het Rekenhof inzake het opstellen van een goede beheersovereenkomst, duidelijk formuleren van doelstellingen en acties en de koppeling aan het budget. Ze is evenmin voor extra planlast, en streeft naar vereenvoudiging van de rapportageverplichtingen. Toch meent ze dat de manier waarop de beheersovereenkomsten kunnen worden opgesteld, maakt dat de rapportage gemakkelijker wordt en transparanter en duidelijker.

Het lid ziet ook heil in het voorstel van de minister om themarapportage in te voeren. Dat laat toe te focussen op de speerpunten waarop men wil inzetten. De rapportage is dan ook specifieker.

Concreet wil het lid graag meer informatie over de opvolging van verwijlintresten vanuit het departement. Die posten blijken soms nogal te kunnen oplopen, stelt mevrouw Smaers. Zeker voor het Departement Mobiliteit en Openbare Werken lijkt haar een nauwgezette opvolging van facturatie en dergelijke noodzakelijk. Hoe denken het departement of AWV ter zake aanpassingen aan te brengen? Zijn er plannen?

De heer *Dirk de Kort* meent dat ook een gemeenschappelijke evaluatie naast de individuele evaluatie voor elk departement zinvol zou zijn. Het lid stelt vast dat de diverse rapporten van het Rekenhof over de beheersovereenkomsten vaak tot dezelfde vaststellingen komen. Hij wil dat men zich daarbij de vraag stelt in hoeverre het concept BBB geslaagd genoemd kan worden. Zijn de uitgetekende werkinstrumenten wel de juiste? Er wordt ook in heel wat toezichtsmogelijkheden voorzien, die niet worden benut voor bijsturing en evaluatie, zoals bij de VMSW de regeringscommissarissen. Wat moet men daarmee? Wat is het nut van een beleidsraad als er geen bespreking of informatie uit volgt?

De heer de Kort denkt dat ook de commissie haar verwachtingen van een nieuwe beheersovereenkomst met het Agentschap Wegen en Verkeer moet ventileren. Hij zou een reso-

lutie daarvoor het geschikte instrument vinden omdat daarmee de verwachtingen ook vastliggen.

Het lid richt zich nog tot de minister die zich volgens hem gelukkig moet prijzen met een bijzondere administrateur-generaal bij het AWV. Hij stelt dat vroeger heel sterk het gevoel leefde dat het een gesloten wereldje was. Dat wordt doorbroken.

Minister *Hilde Crevits* is het er niet mee eens dat het een negatief rapport is. AWV komt er zeker niet als slechtste leerling uit, maar er zijn wel werkpunten die eigen zijn aan eerste-generatiebeheersovereenkomsten. Ze stelt dat men er zeker niet mag van uitgaan dat BBB integraal slecht is. Er is een dynamiek in gang gezet binnen haar agentschappen, meent de minister. Al is er een verschil in verzelfstandigingsgraad, toch voelt ze de behoefte om er een goed instrument van te maken. Minister Crevits sluit zich volkomen aan bij de idee van niet te veel evalueren. Wel moet wat er gerapporteerd wordt, ook gebruikt worden in de organisatie. Inzake het rapport 'Toestand van het wegennet' stelde de minister pas nog wijzigingen voor en de administratie vreesde voor de reactie van het parlement. De minister is er echter niet van overtuigd dat iets dat tien jaar op dezelfde manier gebeurt ook de facto zo moet blijven gebeuren. De tijd was volgens haar rijp voor verandering en elke bron moet binnen de organisatie gebruikt worden om te investeren en zichzelf te evalueren. Dat maakt rapporteren dan weer gemakkelijk. Als alles telkens in de kast terechtkomt, is er geen vooruitgang, besluit de minister. Rapportage is derhalve noodzakelijk en moet als actief instrument worden toegepast, stelt ze.

Er is een mooie cyclus van beleidsnota, beleidsbrief en de link met de begroting, waartoe de minister reeds een schuchtere poging ondernam. Zo moeten ook de beheersovereenkomst en het ondernemingsplan een doorvertaling zijn van de te nemen opties. De minister belooft daaraan door te werken maar garandeert in het komende jaar daarom nog geen perfectie. Het is wel de bedoeling lessen uit het verleden te trekken en het hele concept als actief instrument in te zetten. Ze wijst er nog op dat het rapport van het Rekenhof zeker geen striemende aanklacht was, maar ook positieve zaken vermeldde.

De minister erkent ook gefrustreerd te zijn over de verwijlintresten. Ze stelt dat een beter management van de facturatie en verwijlintresten nodig is, maar dat er naar verluidt ook technische problemen zijn.

De heer *Tom Roelants* verklaart dat er inzake verwijlintresten elke drie maanden opvolging is door het managementcomité voor het volledige beleidsdomein en op basis van rapportering. Intern zijn er al richtlijnen uitgeschreven en maatregelen genomen. Een daarvan is dat van facturen die niet betaald raken, het onbetwistbare gedeelte of tachtig percent toch al wordt betaald. Vroeger bleef de hele factuur liggen. Vaak gaat het enkel nog over een paar details en niet over het geheel van de factuur. Dat impliceert dat er nog slechts verwijlintresten worden betaald op een vijfde van een betwiste factuur. Daaruit volgt een zichtbare stelselmatige daling van de verwijlintresten. Ze blijven alsnog aanzienlijk, erkent de spreker.

Jan PEUMANS,
voorzitter

Lies JANS
Dirk PEETERS,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

AWV	Agentschap Wegen en Verkeer
BBB	Beter Bestuurlijk Beleid
EMT	afdeling Elektromechanica en Telematica
EVA	extern verzelfstandigd agentschap
FFEU	Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven
ISO	International Organization for Standardization
IVA	intern verzelfstandigd agentschap
LNE	beleidsdomein Leefmilieu, Natuur en Energie
MDK	Agentschap voor Maritieme Dienstverlening en Kust
MOW	beleidsdomein Mobiliteit en Openbare Werken
RWO	beleidsdomein Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed
SMART	specifiek, meetbaar, acceptabel, realistisch, tijdgebonden
VMSW	Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen
VOI	Vlaamse openbare instelling

BIJLAGE:

Presentatie van de heer Tom Roelants,
administrateur-generaal van het AWV

Doelstellingen AWV

- **Bereikbaarheid:** "De bereikbaarheid van de economische knooppunten en poorten waarborgen"
- **Toegankelijkheid:** "Iedereen in Vlaanderen de mogelijkheid bieden zich te verplaatsen en daardoor deel te nemen aan het maatschappelijke leven"
- **Verkeersveiligheid:** "De verkeersonveiligheid in Vlaanderen verder terugdringen met het oog op het verminderen van het aantal verkeersslachtoffers",
- **Verkeersleefbaarheid:** "Ondanks de toenemende mobiliteit de verkeersleefbaarheid verbeteren"
- **Inperken van schade aan natuur en milieu:** "De schade aan milieu en natuur terugdringen, zelfs al neemt de mobiliteit verder toe".

Kerntaken van het Agentschap Wegen en Verkeer

agentschap
Wegen en Verkeer

- het beheren, onderhouden en optimaliseren toevertrouwde wegenpatrimonium
- mee vorm geven aan het beleid
- organiseren van vlot en veilig verkeer
- verstrekken informatie en verzorgen van communicatie

Wegenpatrimonium

agentschap
Wegen en Verkeer

Aantal kilometer wegen beheerd door het Agentschap Wegen en Verkeer.

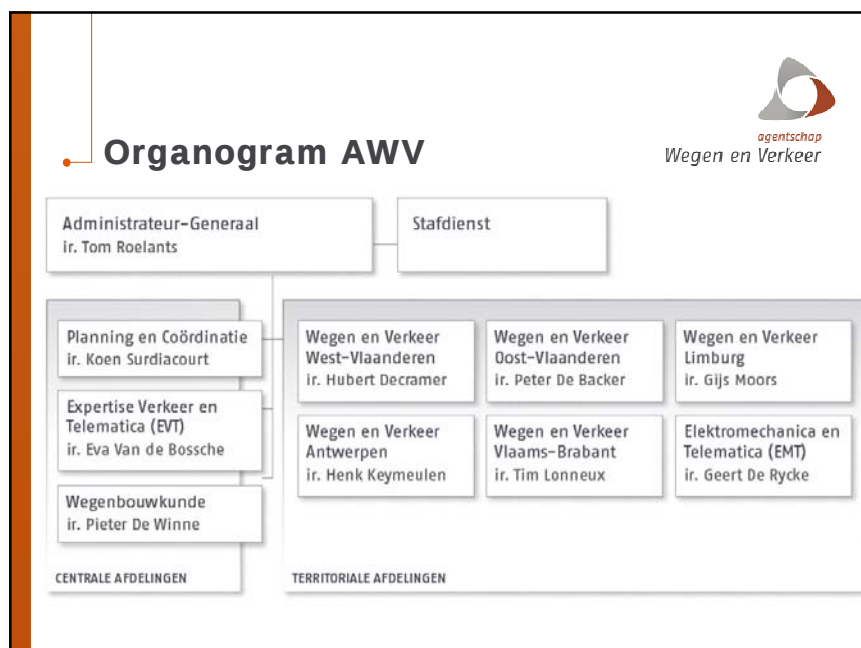
Autosnelwegen	915 km
Op- en afritten	421 km
Gewestwegen	5396 km
Ringwegen	244 km
Totaal	6.976 km
Fietspaden	6.728 km

agentschap
Wegen en Verkeer

Personeel en budget

Personeel	
Aantal werknemers	1.597
Budget	
Onderhoud 2010	163.498.000 €
Wegen	113.919.000 €
Elektrische / elektromechanische installaties	50.103.000 €
Investerings 2010	395.018.000 €
Investeringsuitgaven onderhoud wegen en kunstwerken	326.161.00 €
Investeringssubsidies aan lokale overheden	46.628.00 €
Bevordering doorstroming openbaar vervoer en roodlichtcamera's	20.229.000 €
Cargovillfonds	2.000.000 €
Totaal 2010	558.516.000 €
+ FFEU	100.000.000 €
	658.516.000 €

agentschap
Wegen en Verkeer

Centrale afdelingen

agentschap
Wegen en Verkeer

Planning en coördinatie

- Investerings- en onderhoudsprogramma's
- Strategische en organisatorische planning
- Financiële cel
- Coördineren werking territoriale afdelingen
 - **Bermbeheer en ontsnippering**
 - **Winterdienst**
 - **Wegeninspectie**
- Databeheer o.a. ADA en GIS

• **Expertise Elektromechanica Verkeerskunde en Telematica**

- Toonaangevend kenniscentrum in de domeinen van Elektromechanica, Verkeerskunde en Telematica (EVT):
 - **Verkeerslichten**
 - **Wegverlichting**
 - **Dynamische en permanente verkeersborden en andere signalisatie**
 - **Kabelnetwerken**
 - **Verkeersgegevens**
 - **Zwaar vervoer**
 - **Veiligheidsvoorzieningen**
 - **Adviezen, aanbevelingen, richtlijnen,...**

• **Wegenbouwkunde**

- (Labo)proeven
- Metingen
 - **Stroefheid, spoorvorming, ...**
 - **Voorschriften**
 - **Geluid**
- Advies structurele versterking wegen

agentschap
Wegen en Verkeer

Territoriale wegenafdelingen

agentschap
Wegen en Verkeer

Taken

- Eén in elke provincie verantwoordelijke voor:
 - Voorbereiden van het programma, het concept, het ontwerp, de aanleg en de verbetering van wegen en bruggen
 - aanleg en onderhoud van elektromechanische uitrustingen langs de gewest- en autosnelwegen
 - Studies en overleg i.v.m. verkeersveiligheid en verkeersproblematiek
 - Opmaken & nakijken van signalisatieplannen
 - Beheer infrastructuur
 - Milieuvriendelijk beheer van bermen
 - Uitvoeren winterdienst
 - Adviezen en vergunningen afleveren
 - Informatie verstrekken
 - Klachten behandelen

agentschap
Wegen en Verkeer

• Districten

- Verspreid over grondgebied afdeling
- Taken:
 - **Dagelijks beheer en onderhoud (onderhoudsprogramma) binnen het district**
 - **Concrete opvolging van investeringsprojecten**

agentschap
Wegen en Verkeer

• Afdeling Elektromechanica en Telematica (EMT)

- Zowel binnen AWV als voor 'externe' klanten
- Op het gebied van:
 - **elektromechanische uitrustingen**
 - **telematicatoepassingen**
 - **telecommunicatie en telecontrole**
- Voor installaties:
 - **langs wegen**
 - **langs waterwegen/waterlopen**
 - **in havens**
 - **in gebouwen**
 - **op regionale luchthavens**
 - **in het kader van milieutoepassingen**
- Permanente dienstverlening (wachtdienst)
 - **24/24u beschikbaar voor registratie storingen en defecten**
 - **geven opdracht tot onmiddellijke (voorlopige) herstelling**

• Werkbezoek aan AWV

- Planning: voorjaar 2011
 - **Algemene toelichting over werking van AWV**
 - **Uitgebreide toelichting 3-tal items binnen AWV (te bepalen in overleg met de commissie)**
 - **Werkbezoek**

• AWV anno 2010

- Sterkten
 - **Terreinkennis**
 - **Integrale benadering**
- Zwakten
 - **Imago**
 - **Reactief**
- Kansen
 - **Verjonging – nieuw dynamisme**
 - **Innovatie – nieuwe technologieën**
- Bedreigingen
 - **Braindrain (kennisoverdracht en databeheer)**
 - **Besparingen (efficiëntiewinsten en eenvormigheid)**

AWV anno 2020

- Imago extern
 - **Betrouwbaar** (in het realiseren van opdrachten)
 - **Samenwerken** (MOW, gemeenten, ...)
 - **Voortdurend verbeteren** (innovatief, kwaliteit)
 - **Klantgerichtheid** (weggebruikers, belanghebbenden, ...)
- Imago intern
 - **Betrokkenheid**
 - **Eenheid**
- Proactief
- AWV erkend als dynamische en slimme bewaker van een kostbaar patrimonium (als middel tot mobiliteit en logistiek)

Reactie AWV rapport Rekenhof over beheersovereenkomst 2008 - 2010

• Reactie AWV

- Voordelen werken met beheersovereenkomsten
 - **Directe link en doorvertaling**
 - Beleidsnota – Beheersovereenkomst
 - Beleidsbrief – Ondernemingsplan
 - **Verantwoordelijkheid in beide richtingen**
 - **ISO-principe - kwaliteitsstreven**
- Aandachtspunten bij werken met beheersovereenkomsten
 - **Moeilijke evenwicht horizontaal – verticaal**
 - **Beheersovereenkomst op 5-jarige termijn en te concretiseren in jaarlijkse ondernemingsplannen**
 - **Decalatie beleidscyclus en begrotingscyclus**
 - **Discrepancie tussen effect- en prestatieindicatoren**

• Reactie AWV

- 2^e generatie sjabloon beheersovereenkomst (*aanbeveling 1*)
 - **binnen de Vlaamse overheid**
- Bij opmaak nieuwe beheersovereenkomsten: veel betere onderlinge afstemming binnen beleidsdomein MOW (*aanbevelingen 2 en 6*)
 - **grotere betrokkenheid departement door vast contactpunt**

agentschap
Wegen en Verkeer

- 1-op-1 relatie tussen regeerakkoord, beleidsnota en de nieuwe beheersovereenkomst (aanbevelingen 2 en 3)
 - **beleidskader**
- SMART gedefinieerde indicatoren (aanbeveling 2)
 - **'wat'**
 - **engagement**

agentschap
Wegen en Verkeer

- Codering in investeringsprogramma (aanbevelingen 3 en 5)
 - **rapportering: Welke doelstellingen van de minister MOW door welke projecten gerealiseerd worden**
- Intern controlesysteem (volgens leidraad IAVA) (aanbeveling 4)
 - **jaardoelstelling AWV 2010/10**
 - **uitgebouwd in eroom**

• **Reactie AWW**

agentschap
Wegen en Verkeer

- Rapportering (*aanbevelingen 5 en 7*)
 - **voor 31 maart**
 - **actief bespreken**
- Informatie aan het Vlaams parlement (*aanbeveling 8*)
 - **Rapporten en PV**